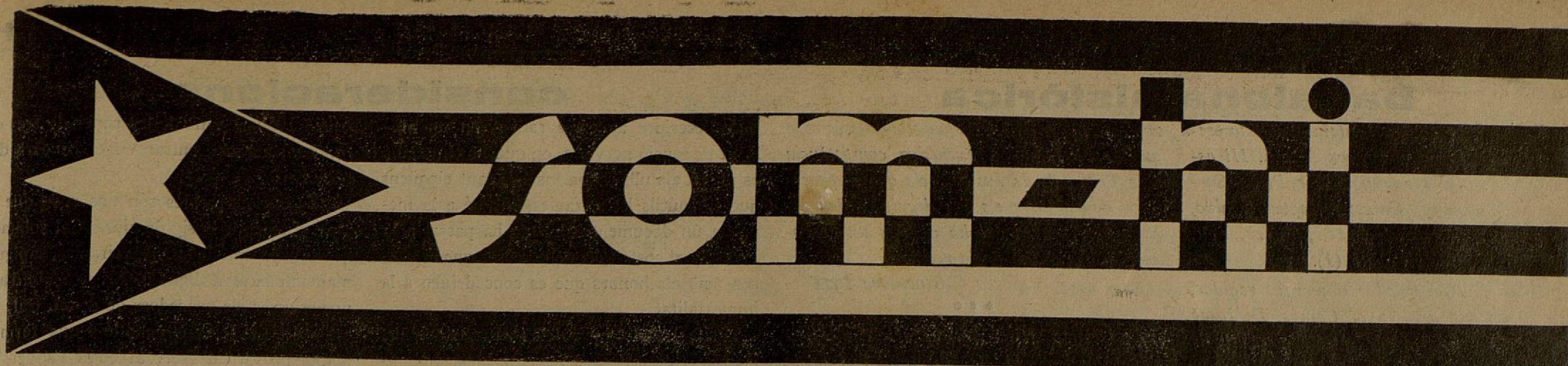

any I - 16 de juny 1934 - núm. 9

**setmanari portantveu de la joventut
d'esquerra -estat català- de badalona**
redacció i administració: sant anastasi, 2

número solt: 20 cèntims

del moment

La sentència dictada pel Tribunal de Garanties Constitucionals d'Espanya anul·lant la llei de Contractes de Conreus, va directament contra l'autonomia de Catalunya.

El Govern i el Parlament de Catalunya, genuïna representació d'aquest poble liberal i democràtic, no ho pot admetre ni tolerar.

No es possible concebir cap ciutadà que es digui republicà i que pugui acceptar aquest fall, dictat per uns jutges que s'han posat a fer de senadors absoluts.

* * *

Avui Catalunya, està en peu, amb ordre, serenitat i disciplina. Aquesta és la nostra força. Tothom està a les ordres del Govern de la Generalitat per a mobilitzar-se si és precis, en el moment que calgui.

Els nostres parlamentaris s'han retirat del Parlament de la República perquè ja no ens mereix cap confiança.

Mentrestant el Govern de la república, presidit per l'autonomista senyor Samper, s'ha reunit i han acordat: *poner en práctica diversas medidas*.

Catalunya però, espera amb dignitat, disposada a respondre de una manera adequada.

Les jornades històriques del passat dimarts i dimecres, han vingut a enrobustir aquest Govern. Mai com en aquests moments el poble s'ha sentit tant joïós dels seus representants.

A les agresions a la nostra llibertat per part del Govern central, Catalunya donant el pit i amb la força que dóna la raó diu:

La voluntat d'un poble, no hi ha força humana que pugui vèncer-la.

catalunya, oh pàtria nostra!

L'article d'avui serà com una pregària del capvespre amb la mirada posada en el nostre cel. El nostre cel és la nostra pàtria. La nostra pàtria és Catalunya. A ella adreçem la pregària d'avui posant-li en dir-la tota la nostra aplicació i tot el nostre recolliment.

A ben segur que Catalunya, la nostra deesa refulgent no deixarà d'escoltar-nos i amb la seva mà fina amanyagarà les nostres il·lusions i escoltarà complaguda la nostra pregària.

La nostra pregària, es una pregària jove, una pregària que dita pels nostres llavis de patriotes tindrà tota una sentor de mirra perfumada que deurà enternir Catalunya i la predisposarà a concedir-nos tant sols per la fe que tenim posada en ella: la nostra aspiració secular.

Per dir la nostra pregària ens hem agenollat davant la Pàtria i hem passat el rosari de les desgràcies que l'han colpida. Allavors la nostra pregària ha esdevingut, en lloc d'una tendra súplica, una imperiosa crida a la nostra Pàtria perquè d'una vegada ens faci la gràcia tan esperada, de que els nostres ideals saltant per damunt de totes les conveniències i de tots els odis i la bilis dels traidors, puguin resplendir en una albada plena de glòria del nostre ressorgiment nacional.

* * *

Catalunya, oh pàtria nostra!
Catalunya, oh pàtria meua!

En aquest moment en que la turbonada de fora casa vol posar-te de nou les cadenes de l'oprobri i del esclavatge i coronar la teva testa noble amb un estigma de *Vae Victis*, responem tots a l'hora, arredossats al teu redós de bona mare:

Visca Catalunya!

Visca la nostra pàtria!

Que ens fa a tots nosaltres que els roïns vulguin ensorrar la teva glòria si al costat teu hi tens els teus fills que mai han deixat d'estimar-te.

Avant; que la nostra sang valenta ja pugna per sentir-se lliure i el nostre cor s'ha aplegat a l'entorn de la bandera sagrada i els seus batecs magnífics estemordiran als traidors i als enemics que volen ensorrar-te.

Visca Catalunya!

Visca el nostre Parlament i la nostra llibertat!

Que ens importa que es consignin els enemics de tot arreu en contra nostre?

A rebre'ls anem, tots units, portant per cota invulnerable el nostre pit de patriotes i per ensenya la nostra bandera enfortida amb l'esperit d'aquells segadors immortals que com nosaltres no volgueren deixar trepitjar la nostra terra.

Avant Catalunya. Dèsa't el plomell de combat i agafa la teva espasa refulgent com la teva ànima i prepara't a la lluita. No temis, que per defensar-te ja ens tens ací sense dubtar un moment en oferir la nostra vida per tal de veure't d'una vegada feliç i lliure com una gavina i emancipada de tots els mals corcs que acabarien occint la teva vida preciosa.

La teva vida oh pàtria! La teva vida que es cent mil vegades superior a la nostra, a la que t'oferim en un somriure per defensar-te.

I no caldrà pas que ens cridis, estimada. No et donarem temps; car al primer moviment dels teus llavis, al veure la teva dignitat ferida enarborarem el nostre estel com una crida valerosa i acudirem al teu costat amb tot el nostre braó i tota la nostra joventut ardida i sadollada de joia i sang roja, bullenta de patriotisme i de veneració per tu.

Reposa tranquil·la, Catalunya, que nosaltres vetllem el teu somni perquè no l'enterboleixin els pesombres.

No temis, Catalunya, que som al teu

costat i et fem guàrdia incorruptible i valerosa.

Visca Catalunya!

Oh pàtria nostra! Quina joia si acceptes la nostra cooperació i la nostra joventut al teu costat i quina alegria no en tindrem tots d'oferir l'holocaust de la nostra existència per veure't més gran i més lliure.

I si sortim victoriosos de la prova com en sortirem, allavors et portarem com una custòdia dintre el nostre pit i dintre el nostre esguard i et respectarem més que cap altre nació perquè haurem donat per la teva glòria fins la darrera gota de la nostra sang generosa i fecunda que serà la llevor de uns altres herois que com nosaltres et guardaran sempre i allunyan de la teva sina tots els vampirs que sols s'hi acosten per treure la teva vida poc a poc i per trabar-te els braços i la llengua quan vols treure't el pesombre de la seva mà sobre les teves espatlles, que tota la seva vida han estat per ells un pedestal.

AUDACIOS

del passat -camping-

Tal com estava anunciat; el propassat dissabte i diumenge, tingué lloc el II «Camping» organitzat per la Joventut d'Esquerra Estat Català de Badalona, en la font de can Ginesta.

L'entusiasme que posen tots els nostres militants en els actes organitzats pel Consell Directiu d'aquesta Joventut, feu que a pesar d'haver estat organitzat amb molt curt espai de temps, es veiés concorregudíssim.

El lloc escollit per a la instal·lació de dit «Camping» reunia totes les condicions necessàries perquè l'estada en el mateix deixés a tots els que hi assistiren, un bell record de les hores tan agradablement passades.

El dissabte a la nit, els acampats es veieren honorats amb l'assistència del President de la Joventut, Dr. Dencàs, el qual anava acompanyat del seu secretari Sr. Torres.

El Sr. Dencàs, després d'elogiar l'encert del lloc escollit, adreça la paraula als allí presents, fent-los saber que el Govern de Catalunya havia tingut a bé confiar-li, interinament, la Conselleria de Governació.

No cal dir amb la joia amb que fou recollida aquesta notícia pels militants de la Joventut.

El Dr. Dencàs, creient molt acertadament que el moment polític pel qual atravesava el nostre poble es d'un interès

excepcional, i cedint als pregs dels allí congregats, fa un breu resum de la situació delicadíssima en que es troba Catalunya, amb l'acord del Tribunal de Garanties, referent a la Llei de Contractes de Conreu, manifestant que el Govern de Catalunya, està disposat a arribar fins allà on sigui necessari per tal de fer respectar la voluntat del poble tan dignament representada pel Parlament Català.

Acaba recomanant a tothom, una disciplina absoluta, en la seguretat que el Govern de la Generalitat sabrà fer-se digne de la confiança que el poble li ha dipositat.

Una gran ovació subtrallà les últimes paraules del Dr. Dencàs.

Després de passar una bella estona d'agradable companyonia amb els allí reunits, els visitants emprengueren el retorn a la ciutat, agradablement impressionats per l'entusiasme que veuen reflectit en el rostre de tots els assistents.

* * *

Al dia següent, els acampats es dedicaren a recórrer els voltants del lloc ahont estava muntat el «Camping» quedant admirats de les bel·leses que la Natura ha reunit per aquells voltants.

Cap al tard els acampats emprengueren el retorn, recordant amb delectança les hores passades, i que difícilment oblidan.

**aquest número ha passat per la censura,
imposada pel ministre de governació.**